

[Thomsen.]

Takster anvendes til Bestemmelse af Opsparingsbeløbet. Jeg tror at have mange bag mig, naar jeg siger, at netop denne Bestemmelse, der her er blevet gennemført, har afvæbnet megen Kritik.

Eksempelvis kan anføres: Med en skattepligtig Indkomst paa 15 000 Kr. skal en Forsørger opspare 500 Kr., en Ikke-Forsørger 1 000 Kr. Med en skattepligtig Indkomst paa 20 000 Kr. bliver Forsørgerens Opsparing 1 000 Kr., Ikke-Forsørgerens 1 700 Kr., og af 40 000 Kr. skal en Forsørger spare 4 500 Kr., og en Ikke-Forsørger 5 700 Kr.; derefter vil der altid være en Forskel paa 1 200 Kr. mellem Forsørgerens og Ikke-Forsørgerens Opsparingsbeløb. Jeg føler her Trang til at bemærke, at jeg tror, endnu mere Kritik vilde have været forstummet, om der ogsaa var gjort Forskel mellem Opsparingen af Indtægter paa Landet, i Byerne og i Hovedstaden, da det dog almindeligvis erkendes, at Levevilkaarene er meget forskellige paa de forskellige Steder.

Bemyndigelsen, som er givet den højttærede Finansminister til at lempe Opsparingspligten, gaar bl. a. ud paa, at denne kan lattes eller eftergives, naar Skatteyderen inden den 1. Maj i Aar har forpligtet sig til tyngende Ydelser af opsparingsmæssig Karakter, dersom hans Indtægt i Aaret har været Genstand for væsentlig Nedgang, eller naar han har nødvendig Brug for sin Kapital til Udvidelse eller paa anden Maade i sin Forretning. Og endelig kan Ministeren indrømme ekstraordinært Fradrag i Indkomsten, naar en Sparer har særlig tyngende Udgifter til Uddannelse af Børn over 15 Aar; dog gives der intet Fradrag for det første Barn, og der kan aldrig indrømmes et større Fradrag for noget Barn end 1 000 Kr. Fra den tvungne Opsparing fradrages en eventuel paalignet Krigskonjunkturskat, saa at Opsparingen efter Omstændighederne helt kan bortfalde.

Den tvungne Opsparing indbetales efter samme Regler som Krigskonjunkturskatten og er anslaaet til at indbringe ca. 65 Mill. Kr. uden Fradrag af Krigskonjunkturskat. Beløbene indsættes paa særlig Konto og forrentes fra 1. Januar 1945 med simpel Rente — 2 pCt. p. a. Tilbagebetalingen af Sparebeløbene sker for Halvdelens Vedkommende senest ved Udgangen af 1947 og for Restens Vedkommende ved Udgangen af 1948. Halvdelen af det opsparede Beløb skal medregnes i Ejerens skattepligtige Formue. Den sidste Bestemmelse bærer Præg af at være Resultatet af et Kompromis.

Efter Lovforslagets Afsnit II paalægges der Aktieselskaber en Merindkomstskat og en tvungen Opsparing, der vil ramme de Selskaber, der for Aaret 1943—44 — altsaa for indeværende Skatteaar — har haft en skattepligtig Indkomst af mindst 10 pCt. af den indbetalte Aktiekapital m. v. Vi nævner altid dette *m. v.*, fordi det er et Udtryk, som har Hjemmel i vort Skattevæsens Bestemmelser.

Merindkomsten beregnes i Forhold til Gennemsnitsindtægten for Skatteaarene 1938—39 til 1940—41. Dog skal dette Gennemsnit forhøjes til mindst 10 pCt. af den nuværende indbetalte Aktiekapital, og forinden Sammenligningen foretages, tillægges indeværende Skatteaars Indkomst de fradragne Skatter og fradrages et Beløb, der svarer til indeværende Aars Skattetilsvær. Hvis den fundne Merindkomst er under 10 pCt. af Aktiekapitalen, beskattes den ikke, men ellers beskattes den efter en Rateskala; hvis Satsen stiger fra 15 til 40 pCt., alt efter Merindkomstens Størrelse i Forhold til Aktiekapitalen. I Folketinget er Skalaen lempet noget til Fordel for Selskaber med forholdsvis lave Aktiekapitaler, men ellers er den uforandret.

Den tvungne Opsparing for disse Aktieselskaber sker efter Forholdet mellem den regulerede Indkomst for 1943—44 — altsaa den, jeg før omtalte, som er reguleret ved Skattetilleg og Skattefradrag — og den indbetalte Aktiekapital og udskrives efter en Skala, hvis Satsen bevæger sig fra 10 til 30 pCt. af Indkomsten. Reglerne for Indbetaling af Merindkomstskat og Opsparingsbeløb, dets Forrentning og Tilbagebetaling og andre almindelige Bestemmelser falder nøje sammen med de tilsvarende Regler i det foregaaende Afsnit. Krigskonjunkturskatten og Opsparingen behandles her saa godt som i Overensstemmelse med de Regler, der gælder for Enkeltpersoner.

Noget tilsvarende gælder for de følgende Afsnit i Lovforslaget, der omhandler Merindkomstskat og bunden Opsparing for Brugsforeninger og Produktions- og Salgsforeninger — altsaa disse almindelige Bestemmelser er nogenlunde ens for personlige Ydelser, for Ydelser af Aktieselskaber og for Ydelser af kooperative Selskaber. Merindkomstskat og Opsparingspligt paalægges de Brugsforeninger, hvis skattepligtige Indkomst for 1943—44 udgør mindst 3 pCt. af den dividendeberettigede Omsætning; det oprindelige Forslag havde her 4 pCt. Den skattepligtige Merindkomst udfindes paa Grundlag af den Stigning, som det procentvise Forhold mellem Foreningens